

Ο ΗΡΩΑΣ ΑΖΕΡΟΣ ΜΕ ΤΟ ΤΣΕΚΟΥΡΙ

Ποιος πιστεύετε ότι θα έχει πρόβλημα αν στις 12 Νοεμβρίου δεν υπάρξει βιώσιμη λύση για την Ε.Ε.; Η Ελλάδα, έχει ΑΕΠ στο τέλος του 2011 της τάξης των 215 δις €, το οποίο παρήγαγαν περίπου 4 εκατομμύρια απασχολούμενοι, και με ένα δημόσιο χρέος (2011) των 370 δις € (172% του ΑΕΠ). Η Γερμανία έχει ΑΕΠ της τάξης των 2,57 τρις €, το οποίο παρήγαγαν 41,6 εκατομμύρια απασχολούμενοι και με ένα δημόσιο χρέος της τάξης των 2,1 τρις € (82% του ΑΕΠ). Η Ελλάδα όπως και οι χώρες που βρίσκονται σε εξωτερική επιτροπεία «μνημόνια» δημιουργούν μεγάλη ανεργία. Με την κατάρρευσή τους ενώ μπορούν να τα βγάλουν πέρα με ακόμα λιγότερους πόρους, - ισοσκελίζεται το εσωτερικό έλλειμμα-, χώρες όπως η Γερμανία εξαφανίζεται ή καλύτερα εξατμίζεται η ανάπτυξή τους, οπότε ξεκινά να ξεφεύγει η σχέση χρέους /ΑΕΠ.

Το μεγαλύτερο πρόβλημα το έχει η Γερμανία. Είναι η χώρα που έχει στηριχθεί ως «η ανταγωνιστικότερη οικονομία της Ευρωζώνης». Τελικά όμως τα παραμύθια τελειώνουν γρήγορα. Θέλησαν οι Γερμανοί να «εξάγουν» και να επιβάλλουν 2 μύθους στις άλλες χώρες, για να πετύχει η δική τους οικονομική και κοινωνική λογική. Ο πρώτος μύθος είναι ότι «Κάθε Κράτος πρέπει να ξοδεύει όσα βγάζει». Ο δεύτερος μύθος και πιο βασικός είναι ότι «Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες μίας Χώρας πουλιούνται στις διεθνείς αγορές αν είναι ανταγωνιστικά». Και οι δύο μύθοι είναι ψέματα.

Κάθε Κράτος πρέπει να ξοδεύει όσα βγάζει, λέει ο πρώτος μύθος. Δηλαδή μία Χώρα πόσα βγάζει; Για ένα έτος για παράδειγμα, πόσα βγάζει η Γερμανία; Θα ξέρει η ηγεσία της χώρας πριν τελειώσει το έτος πόσα βγάζει για να δει την ίδια στιγμή πόσα θα ξοδέψει; Βλέπει η Γερμανία ότι τον Οκτώβριο του 2012 τα έσοδά της πέφτουν 10%, έτσι ρίχνει τα έξοδά της 10%; Δε γίνεται αυτό. Τα Κράτη προϋπολογίζουν τα έσοδά τους και τα έξοδά τους και ακόμα πιο σημαντικό επενδύουν και κάνουν προβλέψεις. Δεν είναι ένα νοικοκυριό, μία επιχείρηση αλλά είναι ένα Κράτος. Δεν έχει σκοπό το κέρδος ένα Κράτος. Ούτε μπορεί να κόβει και να αυξάνει σαν να είναι μία επιχείρηση. Είναι μία Δημοκρατία με πολύπλοκες διαδικασίες και πολλές παραμέτρους που επηρεάζουν κάθε της απόφαση. Η δημιουργία ενός δρόμου προκαλεί ζημιά στα οικονομικά ενός Κράτους. Πολύ περισσότερο το δίκτυο παροχής ηλεκτρισμού σε όλα τα χωριά ενός Κράτους. Η Γερμανία και κάθε Γερμανία ξέχασε ότι απευθύνεται σε αντίστοιχα Κράτη και έχασε κάθε αξιοπιστία συνεταίρου και ηγέτη.

Το πιο βασικό μύθευμα είναι ότι τα Κράτη πρέπει να γίνουν ανταγωνιστικά, να έχουν δηλαδή πλεόνασμα εισαγωγών – εξαγωγών και πλεόνασμα πληρωμών - εμβασμάτων. «Αν έχεις περισσότερες εξαγωγές από εισαγωγές» λένε θα έχεις ένα πλεονασματικό Κράτος. Η θεωρία αναπτύχθηκε από τους νεοκλασικούς οικονομολόγους και πολιτικούς ξέχασαν όμως στην πορεία πολλά άλλα χαρακτηριστικά ενός Κράτους. Καταρχήν πολλά Κράτη είναι πλούσια λόγω εγχώριου πλούτου (Κεφαλαίων, πρώτων υλών, γνώσης) ή δυνατής εγχώριας ζήτησης. Έπειτα πολλές κορυφαίες επιχειρήσεις σήμερα στην εποχή της Παγκοσμιοποίησης είναι πολυεθνικές και πολλές εξαγωγές ή εισαγωγές δεν προσμετρούνται στα μεγέθη του Κράτους. Κλασικό παράδειγμα απορύθμισης και ξεχαρβαλώματος του «Ανταγωνιστικού» Κράτους είναι το Μεξικό (ευρείς ζώνες ελεύθερου εμπορίου) και οι ανατολικές χώρες της Ευρώπης (Πολωνία, Τσεχία, Ουγγαρία, Βουλγαρία, Ρουμανία, Βαλτικές χώρες). Αυτές οι χώρες έχουν μεγάλα ποσοστά πλεονάσματος Ισοζυγίου εξωτερικού εμπορίου και πληρωμών. Όμως θεωρούνται και είναι

υπανάπτυκτες χώρες, με μεγάλα κοινωνικά προβλήματα. Τα οικονομικά μεγέθη είναι ένα κομμάτι της συνολικής εικόνας μίας Χώρας, όχι η μοναδική.

Η Γερμανία στηρίχθηκε στη θεωρία του «Κεντρικού Κράτους», δηλαδή τη θεωρία ότι ένα Κράτος κερδίζει από τις γύρω περιοχές επειδή έχει να παίρνει περισσότερα χρήματα απ' ό,τι να δίνει. Όταν ολοκληρώθηκε η καταστροφή ή η «ανάπτυξη» στα Ανατολικά Κράτη, συνέχισε στα Νοτιοανατολικά και στα Νότια. Η ηγεσία της Γερμανίας πιστεύει ότι η Ισπανία και η Ιταλία θα γίνουν Βουλγαρία.

Ο κ. Κουβέλης όπως και ο κ. Βενιβέλος έχουν μία λαμπρή ευκαιρία να βοηθήσουν την περιφερειακή Ευρώπη να μη γίνει Μεξικό ή Βουλγαρία. Θέλει όμως θάρρος και πατριωτισμό. Θέλει πίστη σε ιδέες που υπάρχουν αλλά δεν έχουν κομματικό αντίκρισμα. Στις 12 Νοεμβρίου να δοθεί η ισχυρή Κρατική Ευρωπαϊκή λύση, της επανεκκίνησης της οικονομίας μέσω της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών από την Ευρωπαϊκή Κεντρική τράπεζα. Αλλιώς μας περιμένει ως Ευρώπη η μοίρα όλων των συμμαχιών που απομύζησαν οι κυρίαρχες χώρες τις περιφερειακές και στο τέλος χάθηκαν και οι ίδιες και η συμμαχία των Κρατών. (Αθηναϊκή δημοκρατία στην Αρχαία Ελλάδα, Βυζαντινή Αυτοκρατορία, Αγγλική Αυτοκρατορία, και σε λίγο οι Η.Π.Α.)

Μία που ανέφερα την Ουγγαρία σας αναφέρω μία ιστορία που δείχνει ότι ένα Κράτος λειτουργεί ως πολύπλοκος οργανισμός και όχι σαν μία επιχείρηση. Το 2004 ένας Αζέρος Αξιωματικός σκότωσε έναν Αρμένιο Αξιωματικό στη Βουδαπέστη στη διάρκεια μιας διεθνούς συνάντησης ενός οργανισμού. Η Ουγγαρία καταδίκασε και φυλάκισε τον Αζέρο Αξιωματικό. Μετά από 8 χρόνια μόλις πριν λίγους μήνες φέτος ο Αζέρος Αξιωματικός στάλθηκε στο Αζερμπαϊτζάν, στη χώρα του, για να εκτίσει το υπόλοιπο της ποινής του. Άμεσα η ηγεσία του Αζερμπαϊτζάν απελευθέρωσε τον Αξιωματικό, του απέδωσε τιμές και ευχαρίστησε την κυβέρνηση της Ουγγαρίας. Η Αρμενία διαμαρτυρήθηκε αλλά το Αζερμπαϊτζάν είναι ένα Κράτος πολύ πλούσιο και ισχυρό. Μάλιστα υποσχέθηκε να αγοράσει έως 3 δις ομόλογα από την Ουγγαρία. Ξαφνικά η Ουγγαρία, από τις πρώτες ανατολικές χώρες της Ευρώπης στο ΔΝΤ, έχει χρήματα να πληρώσει το χρέος της.

Πού είναι η βαθυστόχαστη ανάλυση περί οικονομικών Κράτους και ανταγωνιστικότητας της ντόπιας οικονομίας; Ένα Κράτος έχει ανάπτυξη, έχει οικονομία, έχει κοινωνική συνοχή αν έχει ένα Ισχυρό Κράτος. Ισχυρό Δημόσιο τομέα, Ιδιωτικό τομέα και Κοινωνία Πολιτών. Όλα στηρίζονται στην έννοια του δημοσίου συμφέροντος και στον καταμερισμό εργασίας που επιτυγχάνεται εντός και εκτός της χώρας αυτής.

Ακης Χουζούρης

Υ.Γ: Αφιερωμένο στους καθηγητές Χρ. Δ. και Α. Χ. που ξεπερνούν τις υφιστάμενες ιδεοληψίες περί Κράτους.